

KS. WALDEMAR KULBAT

Z ZAPISKÓW KS. WALDEMARA KULBATA

1 VIII 1997 r. Dzisiaj nagle zmarł ks. prof. Lech Remigiusz Stachowiak. Przed trzema dniami skarżył się na złe samopoczucie. Miał ciśnienia ponad 300 mm Hg. Jednak nie chciał iść do szpitala.

Jezu, przyjmij go do swojego królestwa!

Ksiądz Profesor zawsze był życzliwy i serdeczny dla swoich wychowanków. Dzięki Niemu zacząłem się uczyć języków, mieć aspiracje naukowe. Kiedy byłem na czwartym roku studiów, podarował mi książkę światowej sławy filozofa o. Józefa Marii Bocheńskiego *Europäische Philosophie der Gegenwart*. Moją ambicją było przeczytanie tej książki, dlatego zacząłem się uczyć języka niemieckiego, którego znajomość bardzo mi się w życiu przydała. Ksiądz Profesor Stachowiak był wybitnym naukowcem, erudytą, poliglotą. Miał wspaniałą bibliotekę. Ze studiów we Fryburgu Szwajcarskim oraz Biblicum w Rzymie przywiózł nieosiągalne wówczas u nas książki. Jego szczególną dumą był zbiór dotyczący odkryć w Qumran.

7 VIII 1997 r. Po pogrzebie Księdza Profesora. Dzisiaj zabrano Jego bibliotekę do naszego Seminarium Duchownego. Nad ranem, godz. 2.20, mam sen: Jestem w jakiejś starej świątyni, jakby piotrkowskiej farze. Na górze, na ścianie frontowej nad ołtarzem, napis w języku hebrajskim. Widziałem napis po hebrajsku, a wewnętrznie przyszła mi myśl o jego znaczeniu: *Oni są myślą Boga!* Co to może znaczyć? Ostatnio zastanawiałem się nad dziejami narodu wybranego, nie dawało mi to spokoju. Idąc spać, pomodliłem się nawet o światło w tej sprawie. Odpowiedzią, jak myśleć, był ten sen. Jakie plany ma Pan Bóg odnośnie do tego narodu?

PROWADZIŁ NAS KU ODWIECZNEJ PRAWDZIE

Błogosławieni, którzy umierają w Panu
Ap 14, 13

Nieoczekiwanie, jak grom z jasnego nieba, poraziła uczniów, wychowanków i wszystkich stanowiących Kościół łódzki wiadomość o śmierci Księdza Profesora LECHA REMIGIUSZA STACHOWIAKA, wieloletniego profesora nauk biblijnych Wyższego Seminarium Duchownego i pozostałych uczelni teologicznych

w Łodzi oraz Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego. Uroczystości pogrzebowe, które odbyły się we wtorek, 5 sierpnia 1997 r., zgromadziły wszystkich odczuwających duchową i emocjonalną więź ze Zmarłym Profesorem. Uroczystej Mszy św. koncelebrowanej przewodniczył arcybiskup łódzki Władysław Ziółek. Byli także: biskup diecezji pelplińskiej, biblista, prof. dr hab. Jan Szłaga, biskup ełcki, dr Wojciech Zięba oraz biskupi pomocniczy archidiecezji łódzkiej: ks. prof. dr hab. Bohdan Bejze i ks. dr Adam Lepa. Mszę św. współcelebrowało prawie dwustu kapłanów, w większości uczniów i wychowanków zmarłego Księdza Profesora. W uroczystościach uczestniczyli: delegacja Senatu Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego pod przewodnictwem ks. prof. dra hab. Andrzeja Szostka, delegacja Senatu Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie, pod przewodnictwem ks. prof. dra hab. Michała Czajkowskiego, przedstawiciele Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie, pod przewodnictwem ks. dra Andrzeja Bruździńskiego, oraz przedstawiciele Kapituły Archidiecezjalnej, Kurii i Wyższego Seminarium Duchownego w Łodzi pod przewodnictwem rektora ks. dra Ireneusza Pękalskiego, przedstawiciele Zgromadzeń zakonnych męskich i żeńskich oraz rzesza wiernych.

Na wstępie arcybiskup łódzki Władysław Ziółek odczytał list Jana Pawła II, w którym Ojciec Święty wyraża swoją łączność z Kościołem łódzkim po stracie Księdza Stachowiaka, wybitnego profesora, wychowawcy alumnów i członka Papieskiej Komisji Biblijnej, oraz prosi o wieczną światłość dla Jego duszy. Nawijając do słów z Księgi Izajasza o zbawieniu, które nadchodzi, a z nim Boża nagroda, którą przygotowuje Pan dla swojego Wybrańca, Arcybiskup Łódzki ukazał życie Zmarłego wypełnione pełną poświęcenia blisko czterdziestoletnią służbą Bożemu Słowu: „Znakomity uczony, wspaniale przygotowany przez długoletnie studia specjalistyczne na uniwersytetach Szwajcarii i Rzymu, po dokonaniu wielkiego dzieła, odszedł w pełni sił twórczych, w pełni zaangażowania w uczelniach teologicznych Łodzi, w pełni aktywności naukowej w Polsce i poza jej granicami”. „Byliśmy dumni, powiedział Arcybiskup, że Łódź mogła mieć do swojej dyspozycji tak znakomitą Postać. W uznaniu Jego zasług archidiecezja odznaczyła go tytułem Honorowego Kanonika Kapituły Katedralnej, a Stolica Apostolska nadała mu tytuł Prałata Honorowego Jego Świątobliwości. Dzisiaj ze ściśniętym sercem przyjmujemy wyrok Boży”.

W homilii wychowanek i uczeń śp. Księdza Profesora Stachowiaka, ks. dr Eugeniusz Szewc, wykładowca Pisma Świętego i redaktor Księgi Pamiątkowej, wydanej w związku z 70. rocznicą urodzin Księdza Profesora, przedstawił życiorys i dokonania Zmarłego.

W czasie liturgii eucharystycznej wspaniale zabrzmiała pieśń *Chrystus zmartwychwstan jest, nam na przykład dan jest: Iż mamy zmartwychpowstać, z Panem Bogiem królować. Alleluja!*, wyrażająca niezłomną wiarę ludu Bożego, której wspaniałym świadkiem był nasz Drogi Profesor. Także słowa prefacji żałobnej niosły ze sobą nadzieję i chrześcijańskie pocieszenie. A pieśń liturgii żałobnej *Przybądźcie, Święci Boży, pośpieszcie na spotkanie, Aniołowie Pańscy. Przyjmijcie tę duszę, zanieście ją przed oblicze Najwyższego. Niech Cię przyjmie Chrystus, który Cię wezwał, i do Jego Królestwa niech Cię wprowadzą Aniołowie*, zdawały się

otwierać uczestników liturgii żałobnej w bazylice archikatedralnej na niezmiarzone przestrzenie Bożej światłości, pomagając przemienić nastrój powagi i smutku w ufność i nadzieję.

Delegat Senatu Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, ks. prof. Andrzej Szostek, w swoim przemówieniu ukazał zmarłego Księdza Profesora jako naukowca z powołania, który z wielką żarliwością wgłębiał się w tajemnice Bożego Słowa. Przez teksty biblijne dochodził do ich Autora i tym zarażał swoich uczniów. Profesor Szostek ukazał działalność Księdza Stachowiaka na forum Uniwersytetu, organizacji naukowych krajowych i zagranicznych. Był Sługą i Świadkiem Słowa. Zachęcał i wymagał odpowiedzialności za każde słowo: *Błogosławieni, którzy umierają w Panu, uczynki ich idą za nimi*. „Za Księdzem Profesorem idą dobre uczynki [...], pozostaje On w naszej pamięci i naszej modlitwie” – tymi słowami zakończył swoje wystąpienie ks. prof. A. Szostek.

Ksiądz prof. Michał Czajkowski z ATK z wdzięcznością wspominał spotkania z Księdzem Profesorem Stachowiakiem w okresie swoich studiów w Rzymie, a także o korzystaniu z dorobku i działalności naukowej Księdza Profesora przez biblistów z ATK, o spotkaniach międzynarodowych biblistów z Europy Środkowej i Wschodniej w Wiedniu. Nawiązał do Biblii w tłumaczeniu ks. Jakuba Wujka, leżącej na trumnie. „Zmarły przez całe lata służył Słowu Bożemu – Niech Słowo Wiekuistego Boga wprowadzi Cię do Domu Ojca” – zakończył ks. prof. M. Czajkowski.

Na zakończenie uroczystości w bazylice archikatedralnej Arcybiskup Łódzki uczestnikom uroczystości żałobnej przekazał podziękowania za słowa współczucia i modlitwy. Podziękował Ojcu Świętemu Janowi Pawłowi II oraz wszystkim osobom i instytucjom, które nadesłały listy lub telegramy z kondolencjami na ręce Arcybiskupa Łódzkiego. Spośród tych osób arcybiskup Władysław Ziółek wymienił: arcybiskupa Janusza Bolonka, nuncjusza Stolicy Apostolskiej w Rumunii, arcybiskupa Henryka Muszyńskiego z Gniezna, biskupa Wacława Swierzawskiego z Sandomierza, biskupa Kazimierza Romaniuka z Warszawy, o. prof. Augustyna Jankowskiego OSB z Tyńca, ks. prałata Zbigniewa Kiernikowskiego z Papieskiego Instytutu Polskiego w Rzymie. Warto wspomnieć także o pewnym symbolu: przy trumnie Zmarłego Księdza Profesora paliła się świeca z szwajcarskiego Sanktuarium Czarnej Madonny w Einsiedeln, ofiarowana przez kardynała Andrzeja Marię Deskura z Rzymu.

Po uroczystościach w bazylice ceremonia pogrzebowa odbyła się na cmentarzu św. Antoniego w Łodzi, gdzie nasz zmarły Nauczyciel i Sługa Bożego Słowa oczekuje Zmartwychwstania. W tajemnicy Świętych Obcowania jest z nami nadal obecny przez wiarę i modlitwę.

Niech Chrystus, który przez swoją Ewangelię „rzucił światło na życie i śmierć”, wynagrodzi Ci Drogi nasz Księżo Profesorze, światłością wiekuistą Twoje wierne świadectwo, wszelkie trudy i ofiarne życie w służbie Słowa Bożego i Kościoła!

Nota o Autorze

Ksiądz **Waldemar KULBAT** – doktor nauk humanistycznych w zakresie filozofii i socjologii, emerytowany wykładowca katolickiej nauki społecznej, socjologii i socjologii religii w Wyższym Seminarium Duchownym w Łodzi i łódzkiej Filii Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie. Wieloletni redaktor „Niedzieli Łódzkiej”, prałat, kanonik honorowy Archikatedralnej Kapituły Łódzkiej, duszpasterz dziennikarzy archidiecezji łódzkiej, prezes Łódzkiego Oddziału TP KUL, publicysta, dziennikarz, autor książki *Kościół a wyzwania demokracji* (Warszawa 1996) oraz kilkuset artykułów w prasie ogólnopolskiej i lokalnej.

Kontakt e-mail: wkulbat@archidiecezja.lodz.pl